

РЕШЕНИЕ

№ 3555

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3383** по описа за **2022** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба И. И. И., чрез пълномощника си адв. Й. срещу Решение № 20191062/28.092.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 6838/2020 г. на Софийски районен съд, 4 състав, с което се потвърждава НП № Р-10-205/11.05.2020 г., издадено от зам. - председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ направление Надзор на инвестиционната дейност, с което на касатора, на основание чл. 221., ал.1, т.4 ЗППЦК, е наложено наказание глоба в размер на 7 000 лв., за нарушение на чл. 114б, ал.1, вр. ал.2 ЗППЦК.

В касационната жалба са изложени подробни съображения за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон и при явна несправедливост на наложеното наказание - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. ал. 2 от НПК и чл. 348, ал. 1, т. 3, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Развити са доводи за неправилно определена дата на нарушението. Неправилно СРС е приел, че датата на извършеното нарушение следва да бъде обвързана с момента, в който е осъществен избора на членовете на Съвета на директорите. Касаторът е избран за член на Съвета на директорите на проведено на 21.10.2019 г. общо събрание на акционерите на [фирма]. Това решение подлежи на вписване в ТРРЮЛНЦ. Поради това намира, че

задължението за представяне на декларация започва да тече, не от датата на общото събрание, а от датата на вписване в регистъра, което е станало на 07.11.2019 г. Поради това датата на твърдяното нарушение следва е 15.11.2019 г. Неправилното посочване на датата на извършване на нарушението е основание за отмяна на НП. Също така счита, че при определяне вида и размера на наказанието на касатора, органа не е отчел нито едно от обстоятелствата по чл. 222, ал.1 ЗППЦК. Изложени са съображения за маловажност на нарушението. Моли се отмяна на въззивното решение и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касатора се представлява от адв. Й., която поддържа жалба и моли за нейното уважаване.

Ответникът – зам.-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ направление Надзор на инвестиционната дейност се представлява от юрк. В., която в съдебно заседание и в депозираните писмени бележки излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Установено е, че [фирма] е публично дружество по смисъла на чл.110, ал.1 от ЗППЦК, вписано под № РГ-05-0050 в регистъра по чл.30, ал.1, т.3 от Закона за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/.

На 21.10.2019 г. публичното дружество [фирма] провело извънредно Общо събрание на акционерите, на което И. И. И. бил избран за член на Съвета на директорите на [фирма]. Протоколът от проведеното събрание бил представен в КФН на 30.10.2019 г. по електронен път.

При извършена проверка в КФН е установено, че И. И. И., след избирането му за член на Съвета на директорите на 21.10.2019 г., не е декларирал пред КФН в изискуемия 7-дневен срок, а именно до 28.10.2019 г., информацията по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК. Декларацията била подадена на 15.01.2020 г. с повече от два месеца закъснение.

За констатираното нарушение е съставен АУАН № Р-06-12/14.01.2020 г., в който е отразено, че И. И. И. не е изпълнил задължението си по чл. 114б, ал. 2, вр. ал. 1 ЗППЦК, а именно до 28.10.2019 г. вкл. да декларира пред комисията информацията: 1. за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; 2. за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са; 3. за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. Срокът за изпълнение на това задължение е изтекъл на 28.10.2019 г. вкл., а нарушението е извършено на 29.10.2019 г.

АУАН е съставен в присъствие на нарушителя, който го е подписал без възражения.

В законоустановения срок е постъпило писмено възражение срещу АУАН, в което И. посочва, че изискуемата декларация е подадена на 15.01.2020 г., като не е укривал данни от КФН, няма лица претърпели имуществени вреди, нарушението е с ниска степен на обществена опасност.

Въз основа на АУАН № Р-06-12/14.01.2020 г. е издадено и оспореното НП №

P-10-205/11.05.2020 г. от зам.-председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на основание чл. чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН и чл. 222, ал. 1, предл. втора от ЗППЦК, на И. И. И. е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал.1, изр. първо, предл. първо във връзка с ал. 2 ЗППЦК. В НП е посочено, че нарушението е извършено на 29.10.2019 г. Разгледан е въпросът за приложението на чл. 28 ЗАНН и възражението на наказаното лице, като същото е прието за неоснователно.

НП е връчено на И. И. И. на 18.05.2020 г.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан като свидетел актосъставителя.

Съобразявайки така описаната фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 10191062 от 28.09.2021 г., постановено по НАХД № 6838/2020 г., с което е потвърдил НП № P-10-205/11.05.2020 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на И. И. И., на основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал.2, вр. ал. 1 ЗППЦК.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 11.10.2021г., постановено по НАХД № 17130/2020 г., с което СРС е потвърдил НП № P-10-628/27.11.2020 г. на КФН, с което на Г. И. основание чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 лева за нарушение на чл. 114б, ал.2, вр. ал. 1 ЗППЦК.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от И. И. И., допустима жалба.

Районният съд не е нарушил и процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, обсъдил е доводите на страните. В мотивите към решението е направено изложение на установените от събраните по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи, възприети и от настоящият съдебен състав, като съобразени с приложимите материалноправни разпоредби.

Правилни са изводите на районния съд относно съответствието на АУАН и съставения въз основа на него НП, с процесуалните правила за неговото издаване. Актовете са издадени от компетентен орган, съобразно изрично упълномощаване, с

представената към преписката заповед, в предвидената от закона писмена форма. Съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че в АУАН и НП е посочена различна дата на извършване на установеното нарушение, поради което са налице основания за отмяна на НП като незаконосъобразно и издадено при допуснато съществено процесуално нарушение. При извършване на нарушение, осъществено чрез бездействие, нарушението трае докато бъде установено или преустановено. От събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства по безспорен начин се установява, че констатираното нарушение е било извършено чрез бездействие, а именно неподаване на декларация в законоустановения срок, а именно до 28.10.2019 г.

Касационният състав приема, че след като в НП е посочена правилно датата на извършване на нарушението – 29.10.2019 г., което е и основният спорен по делото въпрос. Жалбоподателят намира, че датата на извършеното нарушение не е правилно определена, тъй като срокът за изпълнение на задължението следва да започне да тече не от датата на провеждане на избора, а от датата на вписване на решението в регистъра.

Съгласно чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК членовете на управителните и контролните органи на публичното дружество са длъжни да декларират пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация: за юридическите лица, в които притежават пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които имат контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участват, или чиито прокуристи са и за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които считат, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. В ал. 2 е определен срок за деклариране на горните обстоятелства - в 7-дневен срок от избирането. Изборът на членовете на Съвета на директорите е проведен на 21.10.2019 г., от когато и започва да тече срокът за подаване на декларация от И. И. И., която е следвало да я подаде най-късно до 28.10.2019 г. Неоснователно е възражението на касатора, че от значение за избора е вписването в Търговския регистър. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в Търговския регистър. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред Комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информирание на акционерите и инвеститорите. В този смисъл се е произнасял настоящият съдебен състав и няма основание за промяна в това становище. В този смисъл е преобладаващата практика на АССГ, отразена в решение № 834/12.02.2021 г., постановено по адм.д. № 8828/2020 г., Р № 6556/10.11.2021 г., постановено по адм.д. № 6866/2021 г., Р. № 4567/02.07.2019 г., постановено по адм.д. № 4747/2019 г., всички на АССГ и др./. Цитираната от касатора практика е единична и не се споделя от настоящия касационен състав.

Съгласно чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК, който допусне нарушение на член 100м, ал. 1 и 2, чл. 100г, ал. 2 - 6 и ал. 8 - 10, чл. 114, ал. 2, 13 и ал. 14, изречение първо, чл. 114а, ал. 1, 2, 4 и 7, чл. 114б, чл. 115, ал. 13, чл. 116б, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 4, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2, 3 и 5, чл. 149б, ал. 2, чл.

150, ал. 10, чл. 157б, ал. 2 и § 8 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв. В случая, определената санкция е в законоустановения минимум от 7 000 лв., поради което същата е законосъобразна. Действително, съгласно разпоредбата на чл. 222а ЗППЦК, при определяне на вида и размера на наказанието, следва да се отчетат определени обстоятелства. Доколкото обаче размера на глоба е минималния предвиден такъв, то наличието на тези обстоятелства не следва да се отчитат.

Следва да се уточни, че която и дата да се приеме за дата на извършване на нарушението, то все пак такава е налице. Задължението за подаване на декларацията е изпълнено едва след издаване на АУАН, а именно на 15.01.2020 г. Т.е., настоящият касационен състав приема, че доколкото е налице нарушение на разпоредбите на ЗППЦК, ако НП бъде отменено на процесуално основание, нарушението ще остане несакнционирано.

Настоящият състав счита, че не може да намери приложение разпоредбата на чл. 28, б. „а” ЗАНН, уреждаща хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. имуществена санкция, по арг. от чл. 83, ал. 2 ЗАНН, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, то вредните последици от него /като заплашване на охраняваните обществени отношения/ са значителни и не могат да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Нарушението, за което е ангажирана административно наказателната отговорност на И. И., засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на комисията и на обществеността. В този смисъл искането за маловажност на процесното деяние не може да се възприеме. Като е достигнал до този извод, СРС не е допуснал нарушение в постановеното от него решение.

Предвид изложеното по-горе, СРС е възприел правилно фактическата обстановка и въз основа на нея е достигнал до правилни правни изводи.

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски, като предвид изхода на делото такива му се дължат. При определяне на размера на възнаграждението, съдът съобрази разпоредбата на чл. 63, ал.5, изр. 2-ро ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.2006г./ и прие,

че на жалбоподателя следва да се присъди възнаграждение в размер на минималния размер от 80,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20191062/28.092.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 6838/2020 г. на Софийски районен съд, НО, 4-ти състав.

ОСЪЖДА И. И. И., с ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Комисията за финансов надзор сумата от 80,00 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.